

VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

Onafhankelijk toezichthouder voor
de Vlaamse audiovisuele media

KAMER VOOR ONPARTIJDIGHEID EN
BESCHERMING VAN MINDERJARIGEN

**ZAAK VAN VZW HART VOOR ISRAEL EN [...] t. NV
VLAAMSE RADIO- EN TELEVISIEOMROEPORGANISATIE**

(dossier nr. 2025/672)

BESLISSING nr. 2025/040

27 augustus 2025

In de zaak van vzw Hart voor Israël en [...] tegen nv Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie,

De Vlaamse Regulator voor de Media (Kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen), samengesteld uit:

Dhr J. KAMOEN, *voorzitter*,
Mevr L. D'HAENENS, *ondervoorzitter*,
Mevr D. DE POOT,
Dhr L. HELLIN,
Mevr E. LIEVENS,
Dhr B. STURTEWAGEN,
Dhr H. VAN HUMBEECK,
Dhr T. VAN POPPEL, *leden*,

en Dhr D. PEEREMAN, *griffier*,

Na beraadslaging op 27 augustus 2025,
Neemt op dezelfde datum de volgende beslissing:

FEITEN EN PROCEDURE

1. Per aangetekende brief van 27 mei 2025 dienen vzw Hart voor Israël, met maatschappelijke zetel Lange Leemstraat 372 te 2018 Antwerpen en [...], bij de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: VRM) gezamenlijk een klacht in tegen nv Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (hierna: VRT), met maatschappelijke zetel Auguste Reyerslaan 52 te 1043 Brussel.

De klacht is gericht tegen het door VRT meermaals uitzenden, tussen 13 en 17 mei 2025, van het filmpje 'Speak Up For Palestine', gemaakt door vzw Oxfam.

Volgens de klagende partijen vertegenwoordigt dit filmpje de zienswijze van de oorlogvoerende partij tegen Israël, met name de Palestijnse uitleg van de aan gang zijnde oorlog en de humanitaire situatie die daaruit voortvloeit, daarin begrepen de uitgebreide eenzijdige mediacampagnes die hiermee gepaard gaan en waaraan VRT haar medewerking heeft verleend voor en tijdens het Eurosongfestival.

De klagende partijen zijn van oordeel dat zowel de VRT-leiding als vzw Oxfam en ACOD-VRT in collusie waren om de regels van onpartijdigheid, onafhankelijkheid en de ruimte voor een pluralistisch debat te overtreden.

2. De VRM bezorgt de klacht per aangetekend schrijven van 5 juni 2025 aan VRT. Zij krijgt de mogelijkheid om binnen de 15 dagen hierover schriftelijke

opmerkingen aan de VRM te bezorgen.

3. VRT bezorgt per e-mail van 20 juni 2025 en per aangetekende brief van 27 juni 2025 schriftelijke opmerkingen aan de VRM.
4. De VRM bezorgt de schriftelijke opmerkingen van VRT per e-mails en per aangetekende brieven van 23 juni 2025 en 26 juni 2025 aan de klagende partijen.
5. De klagende partijen en VRT zijn gehoord op een hoorzitting op 27 augustus 2025 bij de Kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen (hierna: de Kamer) van de VRM.

Voor de klagende partijen verschijnen [...]. VRT wordt vertegenwoordigd door [...].

TOEPASSELIJKE REGELS

6. Artikel 39 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: het Mediadecreet) bepaalt:

“In de programma’s wordt elke vorm van discriminatie geweerd. Het programma-aanbod verloopt zo dat het geen aanleiding geeft tot discriminatie tussen de verschillende ideologische of filosofische strekkingen.

De informatieprogramma’s, de mededelingen en de programma’s met een algemeen informatieve inslag, en alle informatieve programmaonderdelen worden in een geest van politieke en ideologische onpartijdigheid verzorgd.

Dit artikel is eveneens van toepassing op teletekst.”

7. Artikel 218, § 3, eerste lid, 1°, van het Mediadecreet stelt:

“§ 3. De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen heeft de volgende taken:

1° uitspraak doen over geschillen die gerezen zijn naar aanleiding van de toepassing van artikel 38, 39, 40/1, 42, 72, 5°, 176/4, § 1, 1°, 176/4, §1, 2°, en artikel 180, §6; [...]”.

A. Argumenten van de klagende partijen

8. In de klachtbrief gaan de klagende partijen in de eerste plaats nader in op hun hoedanigheid en belang bij het indienen van de klacht.

Vzw Hart voor Israël verwijst hiervoor naar haar doel zoals omschreven in haar statuten: *“Het nationaal/internationaal beschermen van het ontstaans- en bestaansrecht van de Staat Israël. Het nationaal/internationaal - offline/online - bestrijden van het antizionisme en het antisemitisme dat ermee samenhangt en er zich achter schuilt, in al haar vormen en facetten en waar dan ook. Dit onder andere doch niet limitatief door: [...] Klachten neer te leggen, in rechte op te treden en procedures te voeren.”*

[...] geeft aan dat hij een emeritus hoogleraar in de rechten is met Joodse achtergrond. Hij kent Israël zeer goed en was onder meer gastprofessor aan de Ben Gurion University (Beersheva). Hij was mede-oprichter van de vroegere vereniging ‘European Friends of Israel’ en is een gekend figuur in Israël. Hij is tevens bestuurder bij de vzw Hart voor Israël.

9. De klagende partijen geven vervolgens aan te hebben vastgesteld dat VRT een campagnefilmpje getiteld ‘Speak Up for Palestine’ sinds 13 mei 2025 met regelmaat heeft uitgezonden tijdens piekmomenten op het VRT televisiekanaal. Het was ook te zien voor het begin van de tweede halve finale en de finale van het Eurosongfestival op zaterdag 17 mei 2025.

Het filmpje, aldus de klagende partijen, is gemaakt door vzw Oxfam en omvat een videoboodschap van meer dan 130 bekende Vlamingen die zich uiten tegen de militaire campagnes van Israël in de Gazastrook.

Met het filmpje wenste VRT, volgens haar woordvoerder, haar sympathie te uiten voor de bevolking in Gaza. De klagende partijen zijn van oordeel dat in het filmpje duidelijk werd betoogd dat Israël de schuld treft voor het leed van de door de oorlog getroffen bevolking van Gaza.

Volgens de klagende partijen kwam de omstreden uitzending van het filmpje er onder hevige druk van VRT haar socialistische vakbond, ACOD-VRT, waarvoor de VRT-leiding is gezwicht.

10. De klagende partijen voeren aan dat VRT als openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap wordt gefinancierd met het geld van de belastingbetalers en om deze reden zowel het Mediadecreet (met name artikel 6, § 2, tweede lid e.v. en artikel 39) als de beheersovereenkomst voorzien dat VRT zich onpartijdig dient te gedragen en geen politieke voorkeuren mag tonen in al haar uitzendingen. Bovendien heeft VRT volgens de klagende partijen de plicht om het spectrum van meningen aan bod te laten komen in een pluralistische samenleving.

11. Zij verwijzen verder ook naar de beslissingen van European Broadcasting Union (EBU) over het Eurosongfestival. Volgens de klagende partijen mag VRT, wanneer zij het Eurosongfestival uitzendt, niet beslissen om het optreden van één van de kandidaten, met name de Israëlische deelnemster, negatief te beïnvloeden of aan stemmingmakerij te doen tegen deze kandidaat. De EBU aanvaardde zelf zonder enig probleem de deelname van deze kandidaat en verklaart in haar reglement dat het Eurosongfestival geen politiek evenement is en ook de deelnemende omroeporganisaties zich dienen te onthouden van discriminatie op enigerlei wijze tegen elke deelnemer of land.

De klagende partijen zijn van oordeel dat de VRT-leiding heeft gefaald om deze regels te respecteren en te doen naleven door haar personeel en de ACOD-VRT vakbond. VRT heeft het Oxfam-filmpje regelmatig en vlak voor de halve finale en de finale uitgezonden, volgens de klagende partijen onder druk en dreiging van de vakbond. Zij menen dat deze onrechtmatige uitzendingen een collusie waren tussen vzw Oxfam, ACOD-VRT en de VRT-leiding.

12. De klagende partijen voeren aan dat volgens de beschikbare informatie VRT immers het filmpje heeft uitgezonden op aandringen van en na dreiging geuit door de socialistische vakbond ACOD-VRT.

De actie van de ACOD-VRT tijdens de periode van het Eurosongfestival is volgens de klagende partijen niet te rijmen met de doelstellingen van de ACOD zelf. Hun taak bestaat erin om sociaal overleg mogelijk te maken en te structureren met de VRT-leiding teneinde de arbeidsvoorwaarden van iedere werknemer van VRT te beschermen. Het filmpje 'Speak Up for Palestine' voldoet niet aan deze doelstelling. Het innemen van een politiek standpunt door een vakbond, in een aangelegenheid die niets heeft te maken met arbeidsvoorwaarden, het sociaalrechtelijk statuut of de rechten inzake tewerkstelling, is in strijd met de definitie zelf van wat een vakbond is. Een vakbond is immers geen politieke partij.

De Verklaring van Philadelphia (mei 1944), goedgekeurd door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO), omschrijft de doelstelling van een vakorganisatie, waar ook ter wereld. Deze verklaring omvat geen algemene politieke doelstellingen voor een vereniging van werknemers. België is mede-oprichter van de IAO en verplicht om zich te houden aan haar verdragsrechtelijke verbintenissen, aldus de klagende partijen.

13. Volgens de klagende partijen hebben de gewraakte uitzendingen geleid tot een grote controverse bij het algemene publiek dat op indirecte maar duidelijke wijze haar afkeuring heeft laten blijken door overwegend te stemmen voor de Israëlische kandidaat. Des te opmerkelijker omdat de vakjury van België sterk beïnvloed was door een jurylid dat optrad in het filmpje 'Speak Up for Palestine'. De invloed zou volgens de klagende partijen

blijken uit het feit dat de Belgische vakjury geen punten gaf aan de Israëlische zangeres terwijl het Belgische publiek Israël beloonde met twaalf punten.

14. De klagende partijen vragen in het licht van het voorgaande een beslissing over de onrechtmatigheid van de uitzendingen van het filmpje 'Speak Up for Palestine'.

B. Schriftelijke opmerkingen van VRT

15. VRT voert in haar schriftelijk verweer in de eerste plaats aan dat de klacht diverse beweerdelijke inbreuken aanhaalt die geenszins tot de bevoegdheid van de VRM behoren.

Artikel 218 van het Mediadecreet geeft de VRM geen enkele bevoegdheid om beweerdelijke schendingen van statutaire doelstellingen van de ACOD-VRT vakvereniging; de door België erkende beslissingen van de Internationale Arbeidsorganisatie over de doelstellingen van een vakvereniging; en het reglement en de beslissingen van de European Broadcasting Union te onderzoeken of te sanctioneren.

Wat de beweerdelijke schendingen van de thans geldende beheersovereenkomst tussen VRT en de Vlaamse overheid betreft, heeft de VRM evenmin de bevoegdheid om enige sanctie op te leggen, aldus VRT. Dit werd eerder bevestigd door de VRM en bleek ook reeds uit het verslag bij het oprichtingsdecreet van de VRM van 16 december 2005, waarin werd gesteld dat de niet-naleving van de beheersovereenkomst door VRT geen zaak van derden is en het niet de bedoeling is om in voorkomend geval straffen uit te spreken op basis van het Mediadecreet.

VRT vraagt dan ook dat de VRM zich onbevoegd verklaart om kennis te nemen van voormelde elementen uit de klacht.

16. Wat de vermeende inbreuken op het Mediadecreet betreft, meer bepaald artikel 6, § 2, tweede lid e.v. en artikel 39, voert VRT aan dat vooreerst dient te worden opgemerkt dat artikel 6 de algemene rechtsbasis vormt voor de publieke opdracht van VRT zoals die nader in detail is uitgewerkt in de beheersovereenkomst. De VRM is niet bevoegd om sancties uit te spreken in verband met de beweerdelijke schendingen van VRT haar publieke opdracht zoals in detail beschreven in haar beheersovereenkomst.

VRT voert verder aan dat de beide door de klagende partijen aangehaalde bepalingen bovendien gaan over de programma's en het programma-aanbod van VRT. Terwijl het hier *in casu* gaat om een boodschap van algemeen nut (hierna: BAN) uitgaande van een derde partij waarvoor VRT geen redactionele verantwoordelijkheid draagt.

Een programma onderscheidt zich immers expliciet van een BAN, zoals gedefinieerd in artikel 1, 3°, van het Mediadecreet. Artikel 50/1 van het Mediadecreet benadrukt tevens dat de BAN's onderscheiden van de programma's moeten zijn.

De spot 'Speak Up for Palestine' is een boodschap die uitgaat van de humanitaire vereniging Oxfam, over hun opdracht van algemeen belang, en dient volgens VRT dus als BAN te worden beschouwd.

Deze BAN is - conform artikel 50/1 van het Mediadecreet - duidelijk herkenbaar en onderscheiden van programma's, geeft aan van wie de boodschap uitgaat en werd - samen met andere BAN's - voorafgegaan en gevolgd door een passende aankondiging dat het om een BAN gaat. De BAN voldoet hiermee volgens VRT aan alle voorwaarden van artikel 50/1 van het Mediadecreet.

VRT meent dan ook dat zij met het uitzenden van de BAN derhalve geen inbreuk op artikel 6, § 2, tweede lid e.v., noch op artikel 39 van het Mediadecreet beging, aangezien deze artikels uitsluitend van toepassing zijn op programma's.

VRT verzoekt de VRM dan ook de klacht op deze punten ongegrond te verklaren.

C. Mondelinge toelichting klagende partijen

17. De klagende partijen geven tijdens de hoorzitting toelichting bij de klacht, met name in het licht van het schriftelijke verweer van VRT.
18. Zij verduidelijken in de eerste plaats dat vzw Hart voor Israël strijdt tegen de negatieve perceptie van Israël en zij het gevoel hebben, hetgeen ook cijfermatig zou blijken, dat Israël in het lopende conflict eenzijdig als slecht wordt aangeduid in de Belgische media.

Deze negativiteit ten aanzien van Israël bleek met name rond, en in de week voorafgaand aan, het Eurosongfestival. Dit kwam tot uiting in de negatieve commentaren, het gegeven dat de hoge publiekscore voor Israël meteen werd onderzocht en in het bijzonder ook in de aangeklaagde uitzending van het Oxfam-filmpje.

19. De klagende partijen herhalen dat de openbare omroeporganisatie geen politieke agenda mag hebben en eerlijk moet berichten over conflicten en oorlogen.

Zij geven aan dat in het Oxfam-filmpje met name ook wordt opgeroepen om een open brief te tekenen, die daardoor een integraal deel zou zijn geworden van de uitzending, en de bedoeling van de brief heel duidelijk een

oproep was tegen Israël dat daarin als schuldige werd aangeduid.

20. Meer specifiek met betrekking tot het verweer van VRT voeren de klagende partijen aan dat de VRM wel degelijk bevoegd is voor alle elementen die in rechte worden aangevoerd in de klacht.

Zo vragen zij de VRM niet als arbeidsrechtbank op te treden, maar menen zij wel dat de VRM de regels voor vakverenigingen mee in overweging kan nemen bij de beoordeling van een zaak. Dit zou ook gelden voor EBU-beslissingen en -afspraken. Het verweer dat de VRM geen sancties zou kunnen opleggen met betrekking tot de beheersovereenkomst wordt volgens de klagende partijen door het Mediadecreet tegengesproken.

21. Met betrekking tot het argument van VRT dat het gewraakte filmpje een BAN is, geven de klagende partijen aan dat zij het 'algemeen nut' ervan niet inzien, noch hoe het filmpje zou passen binnen de doelstelling van een humanitaire vereniging en de regels en verdragen waaraan dergelijke verenigingen zich moeten houden.
22. De klagende partijen verduidelijken dat zij geen sanctie tegen VRT vragen, maar wel de bevestiging en de vaststelling door de VRM dat de aangeklaagde uitzendingen onrechtmatig waren.

D. Mondelinge toelichting VRT

23. VRT antwoordt tijdens de hoorzitting dat zij zich wel degelijk bewust is van de complexiteit van het conflict en de situatie in Israël en Gaza. Zij zet zich dan ook ten volle in om hierover objectief verslag te doen en besteedt veel aandacht aan een evenwichtige berichtgeving.

VRT wijst er evenwel op dat de huidige zaak zich beperkt tot de voorliggende klacht en met name de daarin aangevoerde grieven ten aanzien van de uitzendingen van het Oxfam-filmpje in kwestie.

24. Verder verwijst VRT naar haar schriftelijke opmerkingen en herhaalt zij dat de bevoegdheid van de VRM en deze Kamer beperkt is.

De door de klagende partijen aangevoerde schendingen van de bepalingen uit het Mediadecreet die wel onder het toezicht van de Kamer vallen, zijn verder volgens VRT ongegrond. Zij handelen immers over verplichtingen voor programma's en het programma-aanbod, terwijl het hier over een BAN gaat, die niet onder de redactionele verantwoordelijkheid van VRT valt, en waarvoor bovendien de betreffende regels uit het Mediadecreet werden gevolgd.

BEOORDELING

Bevoegdheid van de VRM

25. De VRM is luidens artikel 218, § 1, van het Mediadecreet bevoegd voor, en heeft als missie, *“de handhaving van de mediaregelgeving binnen de Vlaamse Gemeenschap, het beslechten van geschillen over de mediaregelgeving en het uitreiken van de media-erkenningen en -vergunningen, overeenkomstig de regelgeving”*.

Dit betreft met name het toezicht op de naleving van en de beteugeling van de inbreuken op de bepalingen van het Mediadecreet en zijn uitvoeringsbesluiten, en gebeurt door zowel de algemene kamer van de VRM als door deze Kamer, die in het bijzonder bevoegd is voor het toezicht op de naleving van artikel 39 van het Mediadecreet (zie artikel 218, § 2, eerste lid, 1°, en § 3, eerste lid, 1°, van het Mediadecreet).

26. Het behoort dan ook niet tot de bevoegdheid van de VRM - noch van deze Kamer, noch van de algemene kamer - om toezicht te houden op en te oordelen over, zoals de klagende partijen verzoeken te doen, de naleving van de statutaire doelstellingen van de ACOD-VRT vakvereniging, de door België erkende beslissingen van de Internationale Arbeidsorganisatie met bijzondere nadruk op de Verklaring van Philadelphia (mei 1944) over de doelstellingen van een vakvereniging en het reglement en de beslissingen van de European Broadcasting Union.

27. Ook wat het toezicht betreft op de naleving door VRT van de beheersovereenkomst met de Vlaamse Gemeenschap, waarin de openbare-omroepopdracht van VRT uit artikel 6 van het Mediadecreet nader wordt verduidelijkt en ingevuld, heeft de VRM, en met name deze Kamer, slechts een beperkte bevoegdheid.

Deze Kamer heeft geen bevoegdheid tot toezicht op de naleving van de beheersovereenkomst, en de algemene kamer van de VRM houdt enkel ambtshalve toezicht op de naleving van de beheersovereenkomst (en dus niet naar aanleiding van klachten) en dit door jaarlijks te rapporteren aan de Vlaamse Regering over het behalen van de performantiemaatstaven of zogenaamde KPI's.¹ Deze KPI's hebben onder meer betrekking op de onpartijdigheid van het VRT-informatieaanbod.²

De VRM kan in ieder geval niet sanctionerend optreden wat betreft de beheersovereenkomst tussen VRT en de Vlaamse Gemeenschap, aangezien de beheersovereenkomst in een eigen sanctiemechanisme voorziet bij niet-

¹ Zie artikel 218, § 2, eerste lid, 9°, van het Mediadecreet en de Beheersovereenkomst 2021-2025 tussen de Vlaamse Gemeenschap & de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie, p. 52.

² “KPI 21. De VRT zal de nodige medewerking verlenen wat betreft de monitoring van haar onpartijdigheid.”, Beheersovereenkomst 2021-2025 tussen de Vlaamse Gemeenschap & de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie, p. 49.

naleving.³

28. Uit het voorgaande volgt dan ook dat de voorliggende klacht enkel verder in aanmerking kan worden genomen voor zover de klacht betrekking heeft op vermeende schendingen van artikel 39 van het Mediadecreet.

Ten gronde

29. Artikel 39 van het Mediadecreet, dat geldt voor alle Vlaamse omroepdiensten, bevat een algemeen verbod op elke vorm van discriminatie in de programma's en het programma-aanbod en legt meer specifiek voor informatieprogramma's en informatieve programmaonderdelen ook een politieke en ideologische onpartijdigheidsverplichting op.
30. Het gewraakte filmpje 'Speak Up for Palestine', zoals uitgezonden door VRT tussen 13 en 17 mei 2025, duurt ongeveer 30 seconden en wordt aan- en afgekondigd als een 'boodschap van algemeen nut'. Bij de start van het filmpje wordt de volgende tekst getoond *"Israël heeft een stem op het Songfestival, het Palestijnse volk niet. Wij geven hen een stem. Oxfam België/Belgique"*, waarna gezichten van bekende Vlamingen in beeld verschijnen, die zeggen *"I speak up for Palestine"*. Het filmpje eindigt met de zinnen: *"Gebruik je stem voor Palestina op Oxfambelgie.be. Teken de open brief. Oxfam België/Belgique"*.

Uit deze beelden blijkt dat het filmpje 'Speak Up for Palestine' geen 'programma' betreft dat deel uitmaakt van het 'programma-aanbod' van VRT (zoals gedefinieerd in artikel 2, 31° en 32°, van het Mediadecreet), maar wel een daarvan onderscheiden 'boodschap van algemeen nut' (in de zin van artikel 2, 3°, van het Mediadecreet: *"b) elke boodschap over hun opdracht van algemeen belang, die uitgaat van sociale en humanitaire verenigingen of van verenigingen die behoren tot het domein van het algemeen welzijn, ongeacht de vorm en ongeacht de betaling of de betalingswijze;"*). Het gaat immers om een boodschap die uitgaat van vzw Oxfam, een humanitaire vereniging, en die kadert binnen haar opdracht van algemeen belang.

Overeenkomstig artikel 50/1 van het Mediadecreet zijn omroeporganisaties gemachtigd boodschappen van algemeen nut, duidelijk herkenbaar en onderscheiden van de programma's, uit te zenden. Zij moeten op televisie met name worden voorafgegaan en gevolgd door een passende aankondiging dat het om een boodschap van algemeen nut gaat en van wie de boodschap uitgaat, hetgeen in voorliggend geval is gebeurd.

Aangezien het Oxfam-filmpje in kwestie geen programma betreft, valt het niet onder het toepassingsgebied van artikel 39 van het Mediadecreet.

³ Zie onder meer VRM-beslissingen nr. 2013/001 van 28 januari 2013, nr. 2018/019 van 26 maart 2018, nr. 2018/025 van 14 mei 2018 en nr. 2021/031 van 26 mei 2021 en zie ook sectie 4.5 'Uitvoering en sancties bij niet-naleving' van de Beheersovereenkomst 2021-2025 tussen de Vlaamse Gemeenschap & de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie, p. 64.

Bijgevolg kan er dan ook geen schending van artikel 39 van het Mediadecreet worden vastgesteld en is dit onderdeel van de klacht ongegrond.

OM DEZE REDENEN, BESLIST DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

1. zich onbevoegd te verklaren voor de klacht van vzw Hart voor Israël en [...] tegen nv Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie wat betreft de voorgehouden schending van de statutaire doelstellingen van de ACOD-VRT vakvereniging, de door België erkende beslissingen van de Internationale Arbeidsorganisatie met bijzondere nadruk op de Verklaring van Philadelphia (mei 1944) over de doelstellingen van een vakvereniging, het reglement en de beslissingen van de European Broadcasting Union en bepalingen uit de beheersovereenkomst tussen VRT en de Vlaamse Gemeenschap;
2. de klacht van vzw Hart voor Israël en [...] tegen nv Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie, ontvankelijk doch ongegrond te verklaren wat betreft de voorgehouden schending van artikel 39 van het Mediadecreet.

Aldus beslist te Brussel op 27 augustus 2025.

D. PEEREMAN
griffier

J. KAMOEN
voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.